

Inimesel ei polle mitte ükspäinist seest-
piddised többed, waid ka wäljaspidi juhtub
temmale monni wigga: Hawad — Muh-
hud — kui sa luud murrad — ning muud
nisuagused. Tarwis on siis et sa ka neist
moistad ennast aidata:

Hawad. Sinna olled ennast leikanud,
pistnud, ehk raiunud kirwega. — Kui haaw
on süggaw, siis peab keige-esteks werd kiini-
pandama. Sest ep olle wigga et werri on
rohkeste jooksnud, siis haaw ei paisteta mit-
te wägga ülles, ning ei sa ka punnaseks.
Monnel on kül se Wiis et temma põllenud
Linnast riet hawa sisse toppib. — Se pan-
neb kül Wird kiini, agaa se must Tolin teeb
Hawa nenda roppuks et temma ei tahha ter-
weks sada. Eememine worta wanna kullu-
nud Linnane Nie, tomma seält Narmad wäl-
ja, neesammad Narmad wereta elledaste

Käede

Käede wahhel kokka, ja pista need tassaste
Hawa sisse et ta täis saab. Agga hoiu, et
sa need mitte wauta wäggise Hawa sisse,
muido se wallutab ja paistetab. Niid te ka
Paela, Hawa kiini-sidduda: Leika selle tar-
wis üks tuugew Linnane — rie, kolme-ehk
nelja-sörme lai, kahhe ehk nelja künwa
pikk. Siis panne esite üks neljakordne Lin-
nase-rie tük Hawa peäle, selle ülle siddu
niid Hawa kiini ellaste, agga mitte kanges-
te, muido Sul tulleb suur wallo. Kui Pael
nattukest agga sedda lihha mis Hawa ümber
on, alla wantab, siis on kül. Se kes hawa-
tud on, woib keigeparremine Jöse tunda
kui se öige on: — Kui Haaw jääb temmale
tuimaks, ning ümberringi wägga punnaseks,
siis on ta liaste kiini se-utud ja siis lasse se
pael jälle pisut järrele. Kui pael mahha libbi-
seb nenda kui monnikord säre-marja peäl, siis
panne allapidid Linnast riet ehk nartsud ümber,

X 6

ni